

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ג' חשוון תשפ"ב • גליון 179 • פרשת נח

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
19:25	18:53	17:55	תל אביב
19:29	18:56	17:53	ירושלים
19:23	18:52	17:53	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

הגזירה אמת והחריצות שקר

כל מה שהאדם עושה בעניין הפרנסה לא מעלה ולא מוריד והכל בגזירת עליון

מתנת השבת

החיים שלנו, של כל אחד ואחד מאיתנו, הינם מסע ארוך בין תחנות שונות, טובות ופחות טובות, נעימות לצד כאלה שאינן קלות. כולנו חולפים ביעף על פני צמתים שונים בחיים, לפעמים עלינו לקבל החלטות הרות גורל, ולפעמים אנו צריכים להתמודד בהתמודדויות לא פשוטות. זה המצב וזו המציאות אצל כל בני האדם, אך גם בנקודה הזו - זכה העם היהודי בזכיה מיוחדת שאינה מובנת מאליה, זכיה שמשנה את התמונה לחלוטין, מעניקה אופטימיות, מעודדת, מבטיחה את העתיד.

הזכיה הזו, היא הזכיה להאמין ולדעת שיש בורא לעולם, והבורא הזה הוא אבא שלנו, הדואג לכל מחסורנו ועינו צופיה להבטיח את דרכינו ולהיטיב את חיינו. לא רק להאמין בו ולדעת שהוא קיים, אלא לבטוח בו באמת, להישען עליו בעת צרה, לדעת שהוא לציידנו בכל מצב ובכל תנאי, ולבטח הוא ינהלנו על מי מנוחות.

הראיתם פעם נסיך מבולבל? האם בנו של ראש הממשלה עלול לחוש אבוד?! - אפילו בנו של עשיר ממוצע, חש ברוב המקרים רגוע ושלי. גם אם יש לו דאגה כלשהי, הוא בטוח שאביו העשיר בוודאי ידאג לכל מחסורו, יפעיל עבדו את קשריו, יפתח לו את הדלתות. וזאת, כאשר היכולת של מלך או עשיר מוגבלת מאוד, אין לו כל יכולת השפעה על הבריאות, על מצב הרוח, אפילו על המצב הכלכלי - הוא לא בהכרח שולט...

לא כן בבנו של מלך מלכי המלכים, ביהודי. יהודי הוא בנו של המלך החזק בעולם, שמנחה, מנווט ומשגיח בעין פקוחה וברחמים על כל באי עולם. הוא רואה את מה שעובר עלינו, הוא מעניק לנו את ההתמודדויות עימן נתמודד, והוא נותן לנו את הכח לעבור אותן בשלום ולצאת מהן מחוזקים. עלינו רק לבטוח ולהאמין בישועתו, ולהישען עליו בכל העוצמה.

מוחלטת. אולם כשהגיע הסבירו לו, אתה השתתפת בהלוויה של פלוני אלמוני, הוא היה עשיר גדול, אך היה ערירי ולא ידע מה לעשות בכסף שלו, הוא הורה לעו"ד שלו לחלק את הכסף בין כל אלו שישתתפו בהלוויה. **אם הקב"ה רוצה, תלך ברוחב ותרוויח כסף, אם לא נגזר לך עשירות גם אם תשתולל לא תגיע אליו.**

סיפור נוסף, אני מכיר את האיש. היה יהודי שגר ברובע היהודי, הוא רצה ליסוע לחו"ל אבל צריך לשמור על הכסף, מה עושים? קנה עשר עופות, בכל עוף הכניס עשרת אלפים דולר, שישכנו שם לחיים ולשלום. לפני שנסע הוא ביקש משכנו שישקה את העציצים בבית פעם בשבוע, שלא יתייבשו. השכן נכנס מידי פעם להשקות את העציצים, לפתע הוא שמע את המקרר מרעיש, הוא פתח וראה שהמקרר ריק, אמר לעצמו חבל על החשמל, הוציא את הפרזר... שם היו העופות הממולאים... כעבור שבוע נכנס שוב השכן להשקות את העציצים וריח רע קיבל את פניו, חיפש ומצא את העופות בפרזר, חשב לעצמו מה עשיתי לו... אמר לעצמו אני אשלם לו, מה לעשות? זרק את העופות המסריחים לזבל. אם נגזר על האדם יהיה לו, ואם לא נגזר על האדם - לא יהיה לו.

מעשה נוסף, חברה של הבת שלי, עשירים גדולים, יש להם שלוש קומות, בפסח נסעו לבקר את המשפחה, כשחזרו לאחר החג, ראו שהיה ביקור בבית, קרעו להם את המזרונים, חתכו הכל, בעל הבית רץ מיד לקומה השלישית שם היה לו אגרטל ענק, הוא הכניס את היד ומצא את המטמון, \$700,000 תודה לאל הפרוצים לא נגעו בזה.

הגזירה אמת והחריצות שקר! אדם צריך להשקיע ברוחניות, לא לחשוב על כל מיני מזלות ואנרגיות ומספרים, אין מזל לישראל ישראל מעל למזל. לפני שעברתי דירה אמרה לי אחת בבית הזה יש אנרגיות שליליות, אל תעבור. אסור לשמוע לדברים האלה, הבית תלוי בשיעורי התורה שלך, בהכנסת אורחים, בקיום המצוות, ביראת שמים שלך. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מעתי מהגאון רבי אליעזר בן דוד זצ"ל: ביצירת כל בעלי החיים כתוב ויברא אלוקים, ויעש אלוקים וגו', אבל אצל האדם כתוב "נעשה אדם". כביכול אומר הקב"ה לאדם, בוא ונעשה אדם ביחד, השלמות שלך זה לא הגוף, השלמות שלך זה גם לא הנשמה, אני נתתי לך גוף מושלם ונשמה מושלמת, אבל השלמות זה המעשים! **בידן הבחירה אם להיות מלאך או להיות מלאך חלה!**

אומר דוד המלך ע"ה "כי אראה שמין מעשי אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננתה, מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו". כתוב בספרים שאדם צריך להתבונן כל הבריאה כולה בפני בורא עולם כגרגר חול בפני האוקיינוס.

אתה יכול להיות עבד של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ששרפים וחיות הקודש רועדים ממנו, אם היית יכול לשמש את הבורא סאלי, אם היית יכול לשמש את אליהו הנביא לא היית רץ? ואתה יכול לשרת את הקב"ה, מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא!

אמנם הקושי הוא להאמין בהשגחתו יתברך עלינו, להאמין שכל מקרינו ומעשינו הם ניסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם! זה אחד מהמטרות הגדולות של האדם בעולם הזה, זה שיכיר בקב"ה ולא יאמר כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, לדעת שאנחנו לא קובעים כלום, הכל נגזר מלמעלה, לכן משחקים בסביבון ללמד שהכל מסתובב מלמעלה.

אנשים אומרים לי פעם היה לי מגע של זהב, נוגע בחול נעשה זהב, הייתי מצליח. היום אני נוגע בזהב נעשה חול, הכל נכשל לי. ואני אומר להם, זה רק מראה לכם שגם כשהצלחתם לא היתה זו ההצלחה שלכם, גם אז היתה זו סייעתא דשמיא! תהיו ראויים לסייעתא דשמיא וה' יצילי דרכם הלאה.

סיפור שקראתי מזמן, ובס"ד אימתתי אותו: היה יהודי בארה"ב שהלך לתומו ברחוב, ושלא ברצונו נקלע להלוויה של גויים, הוא עמד והסתכל, ולפתע ניגש אליו אדם ומבקש ממנו את הפרטים שלו, הוא חשש כמובן אבל הלה הרגיע אותו שזה רק לטובתו. כעבור חודש מתקשרים אליו ממשרד של עורכי דין, שיבוא לקבל שלושים מיליון דולר שממתנינים לו... הוא לא ידע את נפשו, ואמר שלבטח אז טעות

ההקדשה השבועית

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

הצנים הם אנוש לתקיים
אלפי טלמי צארי המרשה
להצלחתם או לעיני קדושתם
התקשרו עכשיו: 05-04-203-01-01

לחולצתי
אסף בן חיה
רושי בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

כוחה של סעודת שבת

המוסכם והגעתי באיחור בלתי נסלח של עשרים וחמש דקות תמימות.

המקום, למותר לציין, היה ריק מאדם. רכב המחבל כנראה עבר כבר מזמן, וגם את חברי למשימה לא ראיתי. התבוננתי לכל עבר ודי מהר מיומנת. מאוחר יותר התברר, כי תוכנית החיסול שלנו נודעה למחבלים, והם טמנו לנו מארב. חברי למשימה נרצח בידיהם המגואלות בדם, השם יקום דמו, ועד היום מפעילי אינם מבינים כיצד אני ניצלתי מאש התופת שטמנו לנו...".

האיש ניגב דמעה סוררת, התעשת מהתרגשותו והמשיך:

"הסיפור הזה הפך אותי לשבר כלי. כל ניסיונות השיקום שלי עלו בתוהו, ולכן שוחרתי מה'מוסד' מצויד בפנסיה נדיבה, מהרהר כל העת בסעודת השבת הנפלאה שזיכרונה לא ישכח ממני, הסעודה שהצילה את חיי. בכל רגע ראיתי לנגד עיני רוחי את מארחי בראש השלחן, את בני משפחתו, וחשתי געגוע צורב לחוש את האור הזה שוב. סעודת השבת הזו חוללה בנפשי תמורה כזו, שלא מצאתי מנוחה עד שנרשמתי לסמינר שהתקיים בשבת. כל כך רוצה ושואף לחוש שוב את המתקנות ההיא. זו היתה תחילת הדרך, ההמשך ברור. כמו ב'מוסד' כך בתפקידי הרוחני, שאפתי למצוינות והעפלה לשיאים. אני עדיין לא 'שם', אמר האיש הזר וחייך לראשונה חיוך קטן, 'אך אני ממשיך לחתור גבוה'.

"הבטתי במחזה כמהופנט, מעודי לא ראיתי סעודת שבת באווירה ביתית וחמימה כזאת..."

שמונה בדיוק מיד לאחר הפניה ימינה. כשרכבו יעבור את הצומת, ניצמד אליו אני וחברי מימין ומשמאל, נבצע את החיסול ונעלם מהזירה תוך שניות...

ביום שישי בבוקר התעוררתי מוקדם, לאחר לילה טרוף שינה. "היום הוא רגע המשימה" - הזכרתי לעצמי, וכדי להפיג את המתחושות יצאתי לחנות גדולה לקנות מעט מזון ליומיים הקרובים, בדגש על סעודת השבת שאסעד לבדי לאחר החיסול. בעודי משוטט בסתמיות בין המדפים, הגיע מולי יהודי חם וחייכן, ואמר לי בלבביות "שלום עליכם יהודי, מישראל?" הופתעתי. ידעתי כי חזותי אינה מסגירה דבר על ארץ מוצאי ואני נראה אירופאי מצוי.

מנין הוא יודע? הרהרתי, אך כמובן שום מבע פני לא השתנה. הגבתי בהנהון רפה, שנועד להבהיר כי אינני מבין את השפה ואת המושגים עליהם הוא מדבר. אך האיש לא הרפה, ובסופו של דבר, הלבביות החמה שלו המיסה את שנות האימונים שלי במוסד, הכריעה את חומות קור הרוח והארשת הבטוחה שלי...

נאלצתי 'להודות' שאני יהודי מישראל, ואז הוא הקסים אותי בהזמנה אישית חמה להשתתף בסעודת השבת בביתו, תוך הדרכה ברורה כיצד ומתי להגיע. אני נשביתי בקסמו והבטחתי את השתתפותי בסעודת השבת במעוננו. בהגיעי לביתו בליל שבת, שכחתי להציץ בשעון. אין בפי מילים

לתאר את חווית סעודת השבת המשפחתית הנפלאה שחוויתי. מיד כשנכנס הביתה הגיעו שלושת בניו ושתי בנותיו ובירכו אותו בברכת 'גוט שבת' חגיגית, ואף הוא השיב לעומתם בברכה חמה. הבטתי במחזה כמהופנט, מעודי לא ראיתי סעודת שבת באווירה ביתית וחמימה כזאת. כל הילדים לבושים בקפידה, האב בראש השלחן מנעים באמירת "שלום עליכם", ולאחר מכן מקדש על היין כשהוא מטעים כל מילה במתינות. הבטתי כמחושמל במתרחש, באווירה הטובה והביתית, בחום המשפחתי המעונן, בהווי הרוחני הקסום, ושכתי את עצמי. לפתע הבטתי מבט חטוף בשעון, ואז גיליתי את דבר האיחור הנורא, השעה חמישה לשמונה.

בעוד חמש דקות עלי להיות במקום אחד, מרוקח קמעא, לפעולת חיסול דרמטית. ידעתי כי שותפי לבטח כבר ממתין לי שם ואין לי כל דרך לתקשר איתו ולהודיעו על האיחור. אובד עצות ועשתונות קמתי ויצאתי מהבית לכיוון המקום

השתתפותו של מתפלל לא מוכר במנין 'ותיקין' הותיק בשכונת 'סטמפורד היל' בלונדון, אינה תופעה נפוצה. מה עוד, שהאיש נראה זר ומנוכר להווי המקום והסביבה, איש לא הכירו ולא ידע את זהותו. האיש לא סיפר כל מידע, נותר שקט ומופנם ואיש לא עמד על טיבו.

כשהתעניינו בו, הגיב האיש במשיכת כתפיים רפה וחיוך נבוך, ופיו נותר סגור וחתום. אחד ממתפללי בית הכנסת, יהודי בשם ר' מרדכי, גמר אומר לעשות כל מאמץ כדי לפצח את התעלומה. הוא החליט לקבוע חברותא ללימוד משותף עם הזר מדי יום, בניסיון לגלות את פתרון חידתו. אך דווקא הלימוד המשותף העצים את התעלומה, התברר שמדובר באיש יודע ספר, אך מי האיש, ומה סיפורו - זה הוא לא הצליח לגלות.

ויהי באחד הימים, גילה האיש את שמו, ור' מרדכי ניצל את ההזדמנות ומיד נכנס עמו בשיחה. המשיך לדובב, התעניין בכנות, עד שהאיש פתח את סגור ליבו בסיפור חיים מדהים, שר' מרדכי נדהם לגלות כי גם לו עצמו יש חלק בו...

"נולדתי בארץ ישראל להורים שומרי מסורת. לאחר השחרור מהשירות הצבאי בהצטיינות, קיבלתי הצעת עבודה ב'מוסד לביון ולתפקידים מיוחדים'. תחת מעטה חשאיות ולאחר אימונים מפרכים שלא אוכל להרחיב... נבחרתי לשמש כשליח נאמן למשימות מיוחדות ורגישות בכל זמן ובכל רחבי תבל. הממונים עלי היו מרוצים ממני, ובתיקי האיש הצטברו ביקורות מחמיאות ואתות גבורה. באחת הפעמים נשלחתי בצוותא עם חבר נוסף למשימה מורכבת ומסובכת במיוחד - להתחקות אחרי אחד מראשי הטרור השווה בציריך בירת שווייץ, להגיע אליו ולחסלו. אני וחברי נשלחנו למשימה בטיסות נפרדות, שכרנו לעצמנו דירות נפרדות והתחלנו במעקב..."

ר' מרדכי הביט בו בעיניים קרועות, המום מהסיפור המרתק הנפרש בפניו, שכמו לקוח מספר בדיוני.

האיש לגם מעט מים, כחכח קלות והמשיך:

"חלק עיקרי מהצלחת הפעולה, הוא שלא יהיה קשר בין שני הסוכנים העוסקים בה, כדי למנוע את חשיפתם. לכן, חילקנו מראש את שעות המעקב בינינו, ורק כשהמעקב הושלם וקיבלנו הנחיה לבצע את החיסול יצרנו קשר מאובטח וסיכמנו: המחבל יוצא מדי ערב בשעה שמונה ממסעדה פלונית ופונה בצומת ימינה. חיסולו הוא ענין של פיקוח נפש ללא צל של ספק, ולפיכך קבענו שנמתין לו בליל שבת הקרובה, בשעה

כוחה של סעודת שבת אחת.

סיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

ברכת ברך עלינו

בנוהג שבעולם אדם שהוא רעב ומישהו נותן לו פרוסת לחם קטנה כמה אותו רעב מוקיר טובה לאותו אחד, אולם אם הוא מפרנסו תמיד שלא יבוא לידי רעב אזי כח ההרגל שאחר כמה פעמים אותו הוקרה יורדת אע"פ שכולם יודעים שזה שמפרנסו תמיד טובתו מרובה משל זה שנתן לו פעם אחת פרוסת לחם, הנמשל הוא כלפי ה' יתברך שהוא מוריד הגשם ומחיה את העולם ומרוה את כל היבולים, וזהו חסד גדול שעושה ה' יתברך עם בני אדם שנותן להם גשם. וחז"ל הפליגו במעלת יום שיורדים בו גשמים, שהוא כמו יום שנתנה תורה לעם ישראל, וכמו יום שנבראו שמים וארץ ועוד כהנה.

א. משמיני עצרת אנו אומרים בתפילה "משיב הרוח ומוריד הגשם" במקום "מוריד הטל", וזה נקרא מזכירין את הגשמים אולם עדיין אין מתפללים עליהם, וב-ז' בחשוון מתחילין להתפלל על הגשמים שירדו, והטעם מפני שעם ישראל היה עולה לירושלים לחוג את חג הסוכות וחול המועד, וכדי שיספיקו אחרוני העולים להגיע לביתם ולא ירד עליהם גשם לכך לא מתפללים רק עד ז' בחשוון שאז כבר כולם הגיעו לביתם.

ב. כיום שאין בית המקדש בכל זאת מתחילים לומר "ברך עלינו" מ-ז' בחשוון, כיוון שעדיין יש פירות ותבואה בשדות, ומחכים עד שיעבור זמנם ומתחילים להתפלל על הגשמים.

ג. מנהג הספרדים לומר בחורף ברכת "ברך עלינו", ומנהג האשכנזים לפתוח תמיד ב"ברך עלינו" ורק בימות הגשמים אומרים "ותן טל ומטר לברכה", ובימות החמה אומרים רק "ותן ברכה".

ד. אם אמר "ברך עלינו" אחר שמיני עצרת קודם ז' בחשוון, יצא ידי חובה, ואפילו אם נזכר קודם שסיים תפילתו ימשיך בתפילתו ולא יחזור, אולם טוב שאחר שסיים תפילתו יחזור ויתפלל בתנאי של נדבה.

ה. מי שהתפלל ולא הזכיר טל ומטר בתפילה לא יצא ידי חובתו וצריך לחזור ולהתפלל, אולם ישנם מקומות שיכול לתקן מבלי לחזור על כל התפילה כדלהלן:

ו. אם התחיל "ברכנו" במקום "ברך עלינו", כל זמן שלא חתם בשם ה' בסוף הברכה (היינו ברוך אתה ה'), יחזור לתחילת הברכה ויאמר ברך עלינו.

ז. ואם כבר הזכיר שם ה', שאמר ברוך אתה ה' ונזכר שלא אמר "ברך עלינו", יאמר "למדני חוקיך" ויחזור לתחילת ברכת "ברך עלינו".

ח. ואם כבר סיים את הברכה, יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה" לפני שמתחיל ברכת "תקע בשופר", וטוב שגם בברכת "שמע קולנו" לפני שאומר "כי אתה שומע תפילת כל פה" יחזור ויאמר "ותן טל ומטר לברכה".

ט. ואם כבר התחיל ברכת "תקע בשופר", אפילו אמר רק תיבת "תקע", ימשיך בתפילתו ובברכת "שמע קולנו" קודם שאומר "כי אתה שומע תפילת כל פה" יאמר "ותן טל ומטר לברכה".

י. ואם כבר חתם ברכת "שומע תפילה" יאמר "ותן טל ומטר לברכה" לפני שמתחיל ברכת "רצה".

יא. אם אמר "ברכנו" וכבר התחיל ברכת "רצה", אפילו אם התחיל רק תיבת "רצה", וכן אם נזכר בברכות שלאחר מכן, כל זמן שלא אמר "יהיו לרצון" שאחר "אלוקי נצור", יחזור לברכת "ברך עלינו" וימשיך את תפילתו משם והלאה כסדר.

יב. אם אמר "ברכנו" ונזכר אחר שכבר אמר "יהיו לרצון" שאחר "אלוקי נצור" צריך לחזור לראש התפילה, ואפילו לא עקר רגליו, וכל שכן שאם כבר עקר רגליו שצריך לחזור ולהתפלל מתחילת התפילה.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

הסתכלות שפוייה על ילדים חריגים

אחד הנושאים המורכבים ביותר בהתייחסות הורים לילדיהם, בהיותו עמוס רגשות טעונים של כאב ותסכול. המדובר בילדים חריגים, הסובלים ממום גופני אסתטי בולט ביותר או מחולשה נפשית, ומתקשים לזכות ליחס שווה מהוריהם הכורעים תחת הלחצים שבאו עליהם בעקבות הצורך להתמסר לילדים הללו (לעצם הטיפול בילדים חריגים ודרכי ההתמודדות עם מגוון הבעיות העוללות לעלות על הפרק).

כולנו מתפללים להשם יתברך, שיחון אותנו בילדים בריאים ושלמים בגופם ובנפשם, שיוכלו להתפתח בדרך הנכונה ולעשות חיל במילוי תפקידים המובן עלי אדמות. קורה, לא עלינו ולא עליכם, שנולד ילד הנושא מום כלשהו, המגביל אותו ויוצר מחיצה בינו לשאר הילדים בני גילו. הדבר יכול להיות: מגבלה פיזית או הפרעה התפתחותית נפשית, ילד עם מוח חלש המתקשה לממש הישגים בלימודיו, ילד שסובל מגמגום ברמה זו או אחרת, או מפגם בולט במראה פניו או צורת אבריו. הצד השווה שבכל הדברים הללו, שההורים מוצאים עצמם בהתמודדות שלא העלו אותה בדעתם, לא הוכנו לה ולא הודרכו לקראתה.

מלבד הקשיים הגדולים הכרוכים בהתמודדות הישירה עם בעיות לא מוכרות, כאשר ההורים לא מוצאים יד ורגל ואין להם מושג קלוש איפה להתחיל בחיפוש פתרונות, יכולים מקרים אלה להביא את ההורים לידי תסבוכות שונות ומגוונות, שאינן קשורות, לכאורה, לבעיה בצורה ישירה. כמעט ובלתי אפשרי הדבר, שהמצב החדש הזה לא ישפיע על יחסי ההורים עד כדי היווצרות מתחים מסוימים, סביב ההחלטה על דרך הטיפול בו. וגם מהיותה כרוכה בדרך כלל בהוצאות כספיות בלתי מבוטלות. ההתלבטויות הממושכות והיוכחים המרובים, יחד עם המבוכה ואי הנעימות, ששיערו כמעט בהכרח על הקשר שבין ההורים, העלול להפגע ואף להגיע לכדי סף משבר. במצבים כאלה, נדרשים ההורים לגייס כוחות נפשיים אדירים כדי להתמודד כראוי במצב החדש שנוצר, ועליהם ללמוד איך לגלות סבלנות וסובלנות, אחד כלפי השני. הדברים אינם פשוטים כלל ועיקר, מאחר שאצל כל הורה זה מעורר רגשות שונים, וכל אחד מתמודד בצורה אחרת. אחד גמיש יותר והשני פחות, אחד משלים עם העובדה שיש להם בעיה שדורשת טיפול מיוחד ואילו השני מתכחש לה.

אין כאן המקום והמסגרת להרחיב על דרכי ההתמודדות הבין-זוגית בזמני משבר. מה שחשוב לענייננו, היא העובדה, שמי שעלול לסבול מכל הסיטואציה הזו, הוא הילד המסכן, שהוריו, שניהם ביחד או כל אחד לחוד, עלולים לפתח רתיעה מעצם המגע עמו- מאחר והוא יתפס בעיניהם, כמי שסיבך להם את החיים ויצר להם "חורים שחורים" ביחסים הבינאישיים. כמה שינסו ההורים להסתיר את העובדה הזו, וככל שיטענו שלבם נקי מכל סלידה או דחיה כלפי הילד, הדברים עלולים לבוא לידי ביטוי בעניינים רגישים וסמויים, כאשר יסבירו פניהם לילדים האחרים ואילו כלפי הילד הזה יתייחסו בקוצר רוח ובחוסר סבלנות. זאת, בשעה שדוקא הוא כה זקוק להוריו וליחסם הסבלני כלפיו, וכשאינו מקבל את זה, הוא יודע ומרגיש זאת היטב.

אי לכך: עלינו לקבלם כפי שהם, לאהוב אותם גם במצבם הנוכחי, להשלים עם מה שנתן לנו הבורא ולעשות כמיטב יכולתנו כדי למלא את תפקידנו כהורים לילד זה. ברוך, שאסור לנו לפטור עצמנו ולומר שידאג לילד כזה מי שהחליט לברוא אותו באופן זה, אלא עלינו לרחם עליו ולעשות הכל כדי לסייע לו להיקלט בחברה ולהנעים לו את שהותו בעולם, שבו לא כולם מבינים את אשר אנו מבינים.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

האנטיביוטיקה לא קובעת!

הכל בגזרת הבורא!

בורא עולם לא צריך תרופות כדי לרפא אותך, וכמו שמצאנו שאלישע הנביא ריפא את המים במלח, שפך חופן מלח ונרפאו המים! וכן מצאנו אצל משה רבינו, כתוב **"ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם ויורהו ה' עץ"**, ה' הורה למשה לזרוק עץ מר ביותר למים והתוצאה, "וימתקו המים"!

אומר בורא עולם אני לא צריך את אופני הטבע כדי לרפאות אותך, אלא אם אתה מוצא את העוון שלך וחוזר בתשובה, אתה תתרפא מעל הטבע.

וכן מסופר בפרשת חוקת, ה' שלח נחשים ונשכו את העם "וימת עם רב מישראל", משה רבינו התפלל בעד העם, "ויאמר ה' אל משה, עשה לך שרף ושים אותו על נס", ומי שיביט על נחש הנחשת וחי, שואל הרמב"ם, "אני לא מבין בשביל מה צריך לעשות את הנחש הזה, למה לא עשו צורה של אנטיביוטיקה כדי לרפא את הנשוכים? ומתרץ שידוע שדרך בעלי הארס שנושכים כמו כלב ונחש, אם האדם הנשוק יסתכל על הנשוק, אזי הארס יתגבר ויתפשט בגופו מהר ויחסל אותו, אבל הקב"ה אמר למשה, מי שרוצה רפואה ממני שיסתכל על הנחש ויאמין בי שאני ארפא אותו! תאמינו בי שאני יכול לנטרל את הנחש ותהיו בריאים! מי שהלך לרופאים שירפאוהו – מת! ורק על ידי נחש הנחשת, מי שהביט בו וחי!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

כתוב בספר פלא יועץ שאדם צריך להישמר שלא יחלה, ואם חלה חייב לעשות השתדלות וללכת לרופא, ואפילו יצטרך לשלם ממון הרבה לרפואתו, וכמו שאמרו בזוהר הקדוש, מי שנגזר עליו להפסיד את ממונו נופל לבית חולים! כלומר, לפעמים נגזר על האדם שיפסיד את כספו, בורא עולם מביא עליו חולי כדי שיוציא את כספו כמה שיותר מהר, וכך יהיה בריא מהר יותר, הוא יחפש את הרופא הכי טוב וישלם לו המון כסף כדי שיבריא.

אבל אם האדם הזה חכם יתן את הכסף לצדקה, ילך וישבור את תכניות החסכון והפנסיה ויחלק את כספו ללומדי התורה, והצדקה מעבירה את הגזרה!

אמנם רוב האנשים אינם חכמים, וחסים על ממונם לתת אותו לצדקה, ולכן שיקחו רופא טוב וישלמו לו הרבה כסף, וכך הממון יאבד והגזרה תתבטל.

כי בורא עולם רוצה להציל את האדם, על ידי שעושה אותו עני, וקשה לאדם לקבל את זה, והוא שומר את כספו בתכניות חסכון, אפילו שידוע שעוד מעט הוא ימות, ובני משפחתו יריבו על הכסף, ולכן אם יש לו שכל ורואה שנפל עליו חולי, יאמר לאשתו "תמכרי את הכל, ותחלקי לצדקה, **עדיף להיות עניים חיים, מאשר להיות עשירים מתים!**

ועוד מוסיף הפלא יועץ שצריך להאמין באמונה שלמה שהרפואה היא רק בידו של הקב"ה שהוא רופא רחמן ונאמן, והגם שמצוה וחובה ללכת לרופא, אבל צריך להאמין שהרופא לא מעלה ולא מוריד, אלא

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך מוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה בראשות

הרה"ג **דניאל זר שליט"א**

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים

המלמדים ומרוממים את בני הישיבה בתורה

ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מגורים נקיים ומחוזגים,

ציאה לטיולים ובריכות, מחנה קיץ ועוד.

☎ **03-5701212**

📍 המכבים 108 בני ברק

✉ info@rabenu.com

